

А ТЕМПО: ГУДАЧКИ КВАРТЕТ „РУБИКОН“

Џвијет од нота и жица

доту оптимизма, Роман Симоновић.

Да би пут уздицања музичког живота и културе у Црној Гори било још напредније, макар у Подгорици, по Симоновићу је неопходна добра, то јест акустична музичка дворана. Велика сцена ЦНП-а, у којем А темпо дочекује по 11. пут своју публику, по њему једва добија прелазну оцјену. Једва успијевају да достигну јаску задовољавајући тон, каже он. Примјехује и да најгђе није видно рекламу за концерт „Рубикона“, па изостанак рекламних музичких догађаја такође сматра недостатком наше музичке културе.

Музичар који већ годинама неуморно наступа са истом страшћу, у Лондонском симфонијском оркестру, у „Рубикону“ не зашта ни трећи фронт – камерно музичирање и соло наступе. Низу успјешних соло и камерних наступа придодате већ крајем априла, кака каже, концерт са феноменалном скупом музичара, када ће извести један Шубертов дуо за клавир обрађен за концерт. Овом концерту претходиле су, како истиче Симоновић, феноменалне свирке, међу којима оне у новом здању Маринског театра са Валеријем Гергиевим, Лондонским симфонијским оркестром уз диригента Антонија Панава, директора Ковент гардена и у Даблину. Позива има, али тешико је пронаћи вријеме. У ствари, често отказује, јер не може да пронађе слободно вријеме, признаје он.

– Камерна музика ме веома привлачи. Соло је увијек ту, то је моја највећа љубав, а Лондонски симфонијски оркестар је посао – кроз своје обавињања врхунски диригент.

С.РЕТНОВИЋ

Црногорско-српски гудачки квартет „Рубикон“, чест гост на фестивалу А темпо, представо се дјелима Бакома Пучинија, Едварда Елгара, Тоширо Хосакаве и Мориса Равела, и тако потврдио више пута офербани рецит – врхунски квалитет достиче се захтјевним репертоаром. Ништа мање није значајна ни чињеница да тако захтјеван репертоар тражи музички школовану публику која се не задовољава лаким нотама.

Како нам је открио наш виртуоз Роман Симоновић, „Рубикон“, који поред њега чине и виолиниста Милош Петровић, виолиниста Бранко Кабадић и вионочелиста Драган Борвенић, наступ у А темпу је искористио да изведе програм који је изабрао директор City of London фестивала, у оквиру којег овог лета, тачније 5. јула, „Рубикон“ наступа у дворани „Stations Hall“ у британској метрополи. Ријеч је о познатом фестивалу

на којем је част наступити, посебно ако се зна да је „Рубикон“ добио позив у години када ова манифестација слави свој јубилеј – чет деценија постојања, истакао је Симоновић.

– Програм овогodiшњег 30. јубиларног лондонског фестивала је посвећен џвијети, па отуда „Хризантеме“ Пучинија, Елгар, Равел и Хосакави гудачки квартет „Џвијетање“. Исти програм свираћемо и ове године на Бемусу, Ријеч је о захтјевном програму, посебно Равел – прокоментаришао је већ годинама успјешни концерт-мајстор Лондонског симфонијског оркестра.

Гудачки квартет „Рубикон“ припрема се да сљедеће године прослави свој јубилеј – деценијоизмичујућег успјешног постојања. Прослава ће се највероватније одржати у Београду, на Коларцу, радио и у пријатељске квартета, откзива Симоновић.

– Што се диригента тиче до сада је увијек то био Итамар Голан, а од пијаниста планирао да позовемо Дениса Манујева. Наступићемо највероватније у оквиру концертног циклуса „Великани музичке сцене“ – рекао је о плановима Симоновић.

И ту неће бити крај прослави јубилеја, јер у плану чланова овог квартета стоји и снимање дуго најављиваног ЦД-а. Наравно, новај звука биће снимљени, објаснио је он, само ако сви чланови „Рубикона“ пронађу по коју рупу у свом календару, који је толико по-

пуњен да ће издавање ЦД-а бити још један разлог за славе.

Као врхунски музичар који је потекао из Црне Горе, увијек се радо враћа публици пред којом је почео. За разлику од ранијих наступа, овог пута није било много треме.

– Ипак, ми смо се добро осјећали на сцени. Ја обично осјећам трему кад наступам овдје, али овог пута прошао сам без ње – коментаришао је кроз смјех Симоновић.

При сваком повратку сценира слику музичког живота земље из које је потицао, па се то догодило и овај пут.

– Мислим да је протеклих година пуно ствари урађено. Ово је мала средина и тешико је објаснити људима да је класична музика важна. То је тежак пут. Али, добро, мислим

да је нешто урађено. Окупљење су музичари, формиран симфонијски оркестар, они радиле већ у континуитету заједно... Наравно, морамо имати на уму да смо веома мали и да смо касно почели... Традиција је веома значајна, када вам само кажем да Лондонски симфонијски оркестар постоји 105 година и да је сасвим случајно избјегао да потоне заједно са Титаником, јер је турнеја на којој је требало да свиргује Едвард Елгар, на сву срећу отказана, онда вам је јасно колико су те године важне. Друга је то култура, традиција. Погледај су другачији, тамо богати људи дају много на културу, посебно у Америци. Код нас је то мисловна именица, овдје све зависи од буџета. Али, ипак је доста учињено – истакао је, уз извјесну

Што прије

концертна дворана

Челици „Рубикона“ Драган Борвенић осарлући се на јубилеј овог камерног оркестра и године дружења са Симоновићем, Петровићем и Кабадићем истиче да је за успјех и дуговјечност камерног састава пресудно да вам људи пријаву првенствено као људи, а послједице као музичари. Један од уметника који му импонира и као човјек и као музичар јер управо Роман Симоновић, којим Црна Гора можда се поноси, каже он.

И он сматра да Подгорица пошто-пото треба да добије квалитетну концертну салу, јер дворана ЦНП-а не испуњава услове за наступе врхунских музичара. Једноставно, тешико је наступити у њој, јер добра сала подразумева да извођач боље свира ако добија повратне, што боље вибрације из сале и публике, а то ова ЦНП-ова, тврди он, не испуњава.

Овај челици, баш као и многе његове колеге, у потрази за добрим ангажманом музика је одвела у Либан. Он ће Београд замијенити Бејрутом, на годину дана, а тамо га очекује, помало изненађујуће богат музички живот. У овој блиској сточној земљи чешају га соло наступи, концертнирање са оркестром, али ће се бавити и педагошким, што је радио и на Универзитету лепих уметности у Београду.

